

[Tholstrup.]

for så var der kun 272 kontrolsteder, medens der nu er 6 056, altså 25 gange så mange, hvad der selvfølgelig kræver en stærkt øget administration.

I samme nummer gengives en artikel fra „Dansk Familieblad“, hvori digteren Sigfred Pedersen, der som bekendt har skrevet „fløjlsgræs og ridderspore“, fortæller om en tur, han har været ude på. Det var ikke fløjlsgræs og riddersporer, der blev plukket dér, siger han. Nej, han kommer forbi disse forsamlingshuse, og her „vakler berusede rundt med stive, blussende ansigter, de larmer voldsomt op og skændes ubehersket“. „Under det regnvåde hegn, der kranser forsamlingsbygningen, står karle i småklynger og drikker, flasken går fra mund til mund, den bliver tømt i hidsige gylp“. Det er hans oplevelse af, hvad det er, der finder sted som følge af den ulige beskatning. Man fremmer smugdrikkeriet. Folk rejser til Sverige for at have den fornøjelse at drikke spiritus til halv pris; de tror, at de ligefrem tjener penge ved at drikke en snaps til halv pris, og så gælder det jo om at drikke så mange som muligt.

Der er et punkt, som jeg gerne vil gøre særlig opmærksom på, og det er omsætningsafgiften på nyindregistrerede motorkøretøjer. Da denne lov blev indført første gang, regnedes der med et beløb på en snes millioner kroner. Den gav imidlertid i 1951 lige ved 30 mill. kr., og takket være den gode høst og andre heldige omstændigheder er bilimporten steget ganske betydeligt i 1952, således at omsætningsafgiften nåede op over 50 mill. kr. eller det dobbelte af, hvad man regnede med. Her er derfor al mulig grund til at slå af på fordringerne. Der er grund til at se nærmere på dette, navnlig i betragtning af at man i 1953 regner med en endnu større bilimport.

Jeg tillader mig igen i år at gøre opmærksom på, at de folk, som får tildelt nye biler, er folk, der skal bruge dem i deres erhverv, og det er således ikke en luksusskat, men en erhvervsskat, det drejer sig om. Ja, det er endda således, at denne erhvervsskat er stærkt ulige fordelt. Det er jo landboerne, der først og fremmest må betale, for det er på landet, de store afstande er.

Formanden: Jeg gør opmærksom på, at bilerne kommer til forhandling under næste punkt på dagsordenen, hvis det ærede

medlem ønsker mere end blot at strejfe spørgsmålet.

Tholstrup: Det, jeg taler om her, er omsætningssskatten; det næste punkt drejer sig om tillægsafgiften. Det er landlægen, dyrlægen, jordemoderen, sundhedsplejersken, som er nødt til at have bil for at komme rundt, og de må her skaffe store beløb, 3 000—4 000—5 000 kr., i ekstrapaidgift til en bil for at være i stand til at udøve deres erhverv. Dette gælder også handelsrejsende, arkitekter og ingeniører, en hel række mennesker, som inde i byerne klarer sig med S-tog, sporvogn eller cykle.

Jeg håber, at den højtærede finansminister vil se med velvilje på den tanke i hvert fald at stryge den tillægsomsætningsafgift, som blev indført i november 1950, og nøjes med den afgift, der blev fastlagt under krigen. Alene den omstændighed, at bilerne er to-tre gange så dyre som før krigen, og at vi i forvejen havde en progressiv skala, har medført en betydelig større afgift end den, en almindelig, forholdsvis forhøjelse ville have medført. Afgiften af en almindelig lille vogn er i dag syv gange så stor som før krigen, og selvom vi skærer den sidste tillægsafgift fra, er jeg tilbøjelig til at mene, at vi i år vil nå samme beløb, som vi nåede i fjor, 50 mill. kr. Det sidste tillæg andrager sådan noget som en fjerdedel af den samlede omsætningssskat på biler.

Så er der endelig tre små afgiftsområder, som jeg vil bede den højtærede finansminister tage under overvejelse at trække ud af forslaget. Det drejer sig om jagtpatroner. De 30 øre, som betales i afgift på hver patron, giver kun ca. 1½ mill. kr. En stor del af jagtpatronerne, som før blev købt og fortoldet, bliver nu fremstillet i hjemmene, hvilket i sig selv indebærer en fare for eksplosions- og brandulykker, men også gør folk til lovbrydere og derved er med til at nedbryde den almindelige moral. 30 øres afgiften spiller ingen rolle for søndagsjægerne, men den spiller en stor rolle med hensyn til problemet at holde visse skadedyr nede, f. eks. råger, krager og skader, som i visse egne af landet er en plage. Hvis vi ikke her i folketinget kan nå at få den tand trukket ud, må vi håbe, at de gamle fornuftige mennesker, som endnu sidder ovre i det andet høje ting, kan vise, hvad de duer til, for jeg har forstået, at der derovre er stor modstand mod den inkonsekvente